

LBRIS

We know
books

Rostite pe negândite

Dedicată celor care caută cu sinceritate!

TUKARAM

Cuprins

Sămânța	/ 9
Simplu	/ 11
Acum	/ 12
Fapte	/ 13
Discriminare	/ 15
Abundență	/ 16
Trezire	/ 17
Ecuanimitate	/ 18
Așteptări	/ 20
Nimic	/ 21
Sunt	/ 22
Dincolo	/ 23
Practică	/ 24
Greu	/ 25
Oaspetele	/ 27
Inimă	/ 28
Relaxare	/ 29
Atașament	/ 30
Ajutor	/ 33
Ordine	/ 34
Abandon	/ 35

Acceptare	/ 37
Cât?	/ 39
Ritm	/ 41
Căutare	/ 43
Casa	/ 44
Bun și rău	/ 45
Unire	/ 47
Poveste	/ 48
A fi	/ 50
Prostie	/ 51
Blândețe	/ 53
Vânătoare	/ 54
Performanță	/ 56
Frică	/ 57
Unul fără nume!	/ 59
Sub nasul tău!	/ 60
Îmbunătățiri	/ 62
Ușor	/ 64
Lăsare!	/ 67
Nesaț	/ 69
Transformare	/ 71

Povestea Oii	/ 73
Stop	/ 81
Amintire	/ 84
Împreună	/ 86
El	/ 87
Egoism	/ 89
Iubire	/ 91
Rătăcire	/ 93
Adevăr	/ 95
Proiecție	/ 97
Privește	/ 98
Etichete	/ 99
Greierile	/ 101
În inimă	/ 103
Lumină	/ 104
De ce?	/ 106
Alergare	/ 109
Străduință	/ 110
Fericire	/ 112
Libertate	/ 113
Gândul	/ 114

Curaj	/ 116
Moment	/ 119
Înțelegere!	/ 120
Balaur	/ 122
Vulnerabilitate	/ 124
Acum	/ 126
Mulțumire!	/ 127
Nondual	/ 129
Extreme	/ 130
Liniște!	/ 132
Eu	/ 135
Îndoială	/ 137
Înăuntru	/ 138
Trezire	/ 140
Îndăguintă	/ 143
Cale	/ 145
Acasă	/ 147
Sete	/ 149
Sunt!	/ 151
Îndrăgostire	/ 152
Amintire	/ 155

Sămânța

Așa cum seminței îi ia timp
Să se transforme-n pom
Și apoi să rodească,
Așa și faptei făcute-n ignoranță
Îi este necesar răgaz să încolțească
Ș-apoi pe cel ce-a făptuit-o să-l lovească.

“Ce mi-a făcut!, E vina lui sau ei c-a procedat așa!,
Nu trebuia, nu meritam așa ceva!...”

Așa gândește cel ce nu-nțelege
Cum a-nflorit sămânța ce a plantat cândva.
Memoria-i prea scurtă
Nu îi permite să-nțeleagă Legea.

De-ar înțelege, nu ar mai planta la întâmplare.
Ar fi mai grijuliu cu propria grădină
Și, mai ales, la ce semințe pune la rodit.
Ar fi atent la buruiana ce sub ochii săi a înflorit,
Ar scoate-o cu blândețe, ar curăța terenul
Și-n locul ei ar pune o sămânță bună,
Pe care-ar proteja-o, ar avea răbdare să-nflorească
Și-atunci când timpul îi va fi venit,
S-ar bucura de frumusețea ei nestânjenit.

LIBRIS

We know
books

Simplu

E simplă calea, chiar stupid de simplă.
De-aceea unii o complică inutil,
Căutând printre mulțimile de tehnici și metode,
Prin sutele de pagini pline de înțelepciune,
O breșă, o fisură, pe care mintea să o înțeleagă.
Își pierd zadarnic vremea.

Este o capcană ce mintea pune înaintea fiecărui pas pe
care îl faci.

Încă un pas micuț și apoi încă unul,
Până te-ndepărtezi de tine și rătăcit rămâi în marele
hățiș,
Creat anume pentru a te-ademeni.

Fii mai inteligent de-atât!
Las-o să vrea, să își dorească, să-ncerce să te păcălească.
Și-n timp ce este ocupată să se-agite,
Tu, cu blândețe și, în același timp, cu fermitate,
Rămâi pe calea ta.

Acum

Totul se întâmplă acum, în acest moment.

Îți faci planuri acum.

Îți este foame acum.

Ești la serviciu sau acasă acum.

Ești în trafic acum.

Vorbești despre trecut sau viitor acum.

Gândești acum.

Te îngrijezi acum.

Te bucuri acum.

Stai în acum!

Fapte

Nicio faptă, oricât de bună ar fi,
Nu te poate scăpa
De iadul pe care îl creezi
Simțind și gândind incorect.

Când faci o faptă bună,
Cu gândul de a plăti cumva greșeala
Sau pentru-a obține beneficii nesperate,
Plantezi vinovăție și durere,
Nicidecum iubire.

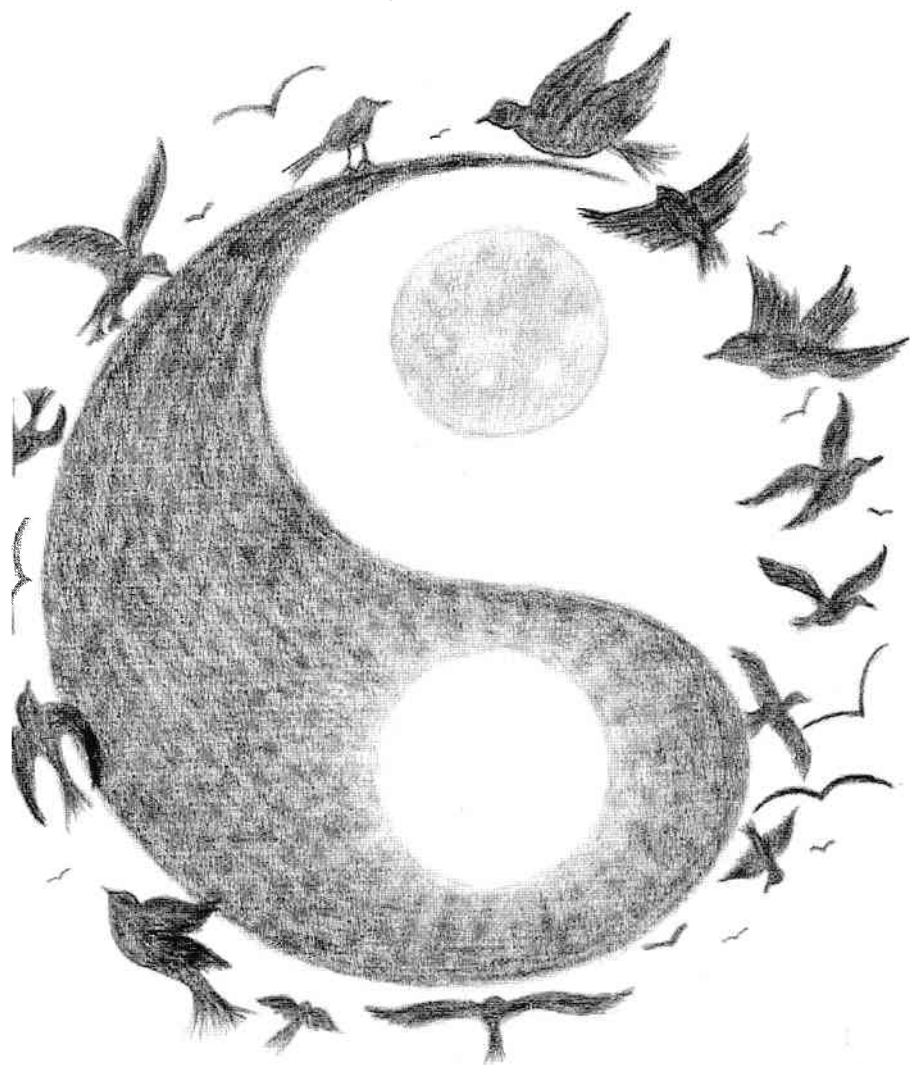
Faptele bune nu vor schimba nicicum
Ceea ce simți și ce gândești în casa ta
Și răul pe care ți-l tot faci inconștient.
Doar veghea și atenția te pot salva
De iadul care arde fără fum.

De vrei să dai și altora din fericirea ta,
Întâi ai grijă de crează-o în tine.
Ș-apoi, de vreme ce îți este-n fire,
A dărui devine natural, fără efort, o bucurie.

LBRIS

We know
books

Discriminare

Dumnezeu și Diavolul vin din aceeași minte,
Care împarte-n alb și negru tot ce vezi
Și te convinge apoi că este adevărul,
Pe care fără nicio întrebare să îl crezi.

În realitate, de oricare dintre părți te-agăți,
Te afli tot în iad.

S-o iei de bună sau să te-mpotrivești
Este conflict ce generează răul,
Ce te rănește atât pe tine,
Cât și pe cei din jurul tău.

Niciuna dintre ele
Nu-ți va aduce liniștea dorită.

Prezența, atenția și observarea
Sunt cele care anulează orice credință ai.
Doar ele te ajută să crezi,
În tine și în preajma ta,
Atât de mult râvnitul rai.

Genunchii ating pământul
Din două motive:
Fie din prea multă suferință,
Fie din recunoștință.

Când e din suferință,
Îți ceri iertare.
Când e recunoștință,
Simți doar binecuvântare.

Să cazi în genunchi pentru a mai cere
E semn de ignoranță.
Ești precum un cerșetor
Ce, înainte de a cerși,
Nu s-a uitat în propriile buzunare.

Trezește-te!... Ți-a fost dat din abundență.
Inclusiv ochii cu care poți vedea
Ce daruri ai primit.

În loc să mai insiști în milogeală,
Începe-a folosi ce ai deja.

Atunci vei înțelege
Că ai primit exact ce-aveai nevoie
Pentru a-mplini destinul
Ce stă la poartă
Și așteaptă să-i deschizi
Pentru a se exprima
Așa cum se cuvine.

Trezire

Uneori este nevoie
Doar de o pală de vânt
Pentru ca inima să înțeleagă.

Alteori este nevoie
De o lovitură dură
Pentru ca înțelegerea s-apară.

Oricare ar fi metoda
Pe care Divinul o utilizează,
Aceasta are-un singur scop:
Să îți atragă atenția
Și s-o mențină trează.

